

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Eleas S M,
reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Eleas S M împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii
actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 august 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-14/26
NR. PIGD 2-24097501-01-3ra-13012026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. Gh. Stratulat
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. Gh. Mîra, A. Cașcaval, A. Bostan,

15 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Eleas S M, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 august 2024, Eleas S M a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, la 07 februarie 2024, s-a adresat către Direcția Azil și Apatridie al Inspectoratului General pentru Migrație din cadrul MAI cu cerere privind acordarea azilului în Republica Moldova.

3. Prin decizia nr. 4777/24/DAA din 06 august 2024, i s-a comunicat că cererea privind acordarea azilului a fost respinsă, cu care a luat cunoștință la 15 august 2024.

4. Reclamantul a indicat că, este născut la *****, fiind originar din *****, or. *****, iar motivul plecării din țara de origine sunt problemele de ordin politic pe care le-a avut.

5. A menționat că, este un simpatizant al partidului politic Bangladesh Nationalist Party (BNP) și este împotriva politicii partidului de la guvernare Bangladesh Awami League (AL), care se află la conducerea statului din 2009, considerat a fi un partid autoritarist. Rolul său a fost de a informa membrii de partid și simpatizanții partidului despre eventualele adunări, proteste, mitinguri împotriva partidului de la guvernare.

6. După ce a participat la mai multe mitinguri, a nimerit în atenția autorităților statale, fapt ce l-a speriat enorm, deoarece multe persoane care își manifestă dezacordul față de politica partidului AL, pur și simplu dispar, ne mai fiind văzuți niciodată, asta în cel mai rău caz, de cele mai dese ori aceste persoane sunt arestate și condamnate la închisoare.

7. Un alt motiv pentru care a plecat din Bangladesh se datorează faptului că avea probleme cu vecinii săi, care îl obligau să-și vândă casa în care locuia. Aceștia erau membrii ai partidului de la guvernare, iar după ce și-a perfectat actele necesare în decembrie 2022 a părăsit Bangladeshul.

8. Reclamantul a susținut că, nu dorește să revină în țara sa de origine, deoarece nu se simte în siguranță și are teama pentru viața și libertatea sa.

9. În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 19 alin. (3) al Constituției și art. 11 alin. (2), art. 16 lit. a), art. 17, art. 28 lit. a), art. 42 alin.(2), art. 43 alin. (2), art. 44, art. 45 alin.(2) și (3) lit. c), art. 46 alin. (1), art. 48 alin. (1), art. 61 alin.(1) al Legii nr.270 din 18 decembrie 2008.

10. Reclamantul, Eleas S M, a solicitat anularea deciziei nr. 4777/24/DAA din 06 august 2024, cu obligarea Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General Pentru Migrație să emită actul administrativ individual favorabil privind acordarea unei forme de protecție, prevăzută de art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 10 martie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Eleas S M, ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 08 aprilie 2025, prin intermediul poștei electronice, Eleas S M, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 30 mai 2025, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 10 martie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 19 august 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel depusă de Eleas S M și s-a menținut hotărârea din 10 martie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

14. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că autoritatea publică pârâtă a apreciat că afirmațiile lui Eleas S.M., potrivit cărora acesta se teme să revină în țara sa de origine deoarece, în calitate de simpatizant al unui partid politic, riscă să fie agresat fizic de vecinii săi, membri ai partidului aflat la guvernare, sunt premature și lipsite de relevanță. Deoarece, conform pct. 80 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de

refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, a avea opinii diferite de cele ale guvernului nu înseamnă în sine un motiv pentru a cere statut de refugiat, ci solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii. Aceasta presupune că solicitantul are opinii netolerate de autoritățile, opinii ce sunt critice la adresa politicii sau a metodelor utilizate.

15. Astfel, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu dispozițiile art. 44 lit. c) din Legea nr. 270/2008, declarațiile solicitantului de azil referitoare la temerea sa de persecuție întemeiată pe opinia politică au fost apreciate de către autoritatea publică pârâtă ca fiind incoerente și neplauzibile.

16. Instanța de apel a menționat că Eleas S M a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, la 21 decembrie 2022, în baza vizei obținute pe temeiul invitației BMA nr. 45935, eliberată la solicitarea Societății cu Răspundere Limitată „Loridon Grup”.

17. Ulterior, Eleas S M a obținut dreptul de ședere în scop de muncă în baza demersului beneficiarului, Societății cu Răspundere Limitată „Loridon Grup”, deus înainte de sosirea acestuia în Republica Moldova. După sosirea în Republica Moldova, reclamantul și-a perfectat permisul de ședere la data de 17 februarie 2023, valabil până la 07 septembrie 2023.

18. Instanța de apel a constatat că reclamantul a părăsit țara de origine fără a fi supus unor amenințări la adresa vieții sale din motive de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social. Mai mult decât atât, acesta a declarat că a plecat din țara sa de origine în scop de muncă.

19. Instanța de apel a notat că, în detrimentul lui Eleas S M, autoritatea publică pârâtă a reținut că solicitantul nefiind în posibilitatea prelungirii dreptului de ședere, a manifestat voința de a solicita azil pe teritoriul Republicii Moldova. Astfel, în dezgrația solicitantului s-a stabilit că acesta deși, ar putea reveni în țara de origine fără de avea careva riscuri din partea autorităților naționale, cu toate acestea a solicitat azil pe teritoriul Republicii Moldova.

20. Această acțiune a fost considerată de către autoritatea publică pârâtă ca pseudo-legalizare pe teritoriul Republicii Moldova. Drept concluzie, acest motiv este calificat ca un motiv economic. Potrivit Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a pct.62 din Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, un migrant economic este o persoana care, din motive diferite de cele conținute în definiția refugiatului, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală. Dacă acesta se deplasează

exclusiv din considerente economice, este un migrant economic și nu un refugiat.

21. Instanța de apel a reținut că reclamantul/apelant nu a probat nici faptul că, în privința sa ar fi fost aplicate în țara de origine careva acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

22. Așadar, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a stabilit că, urmare a cercetării stării de fapt, nu s-au constatat în raport cu solicitantul Eleas S M, cetățean al Republicii Bangladesh, temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, că el se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări și ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

23. La 21 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Eleas S M, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 august 2025 a Curții de Apel Centru și a hotărârii din 10 mai 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

SOLICITAREA RECURENTULUI

24. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, invocând că interpretarea legii din actele judecătorești ale instanțelor inferioare sunt contrare jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, iar prin admiterea recursului se va schimba sau se va consolida jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

25. Suplimentar, recurentul a menționat că, pentru el, cât și pentru alți solicitanți de azil operează, conform art. 44 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, „beneficiul dubiului”, deoarece aceste persoane de cele mai multe ori nu au posibilitatea de a proba anumite circumstanțe din considerentul că la părăsirea țării de origine nu dispun de suficient timp și garanții că nu vor fi

supuse persecuțiilor de către agenții de persecuție enumerate la art. 47 al aceleași Legi.

26. Recurentul a susținut că temerea sa este întemeiată din punct de vedere subiectiv și obiectiv, iar reîntoarcerea în țară ar pune în pericol viața și integritatea sa corporală.

27. La 13 ianuarie 2026, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Eleas S M, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

28. Prin referința din 14 ianuarie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea recursului, ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

30. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

31. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

32. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„ (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele

cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că recursul depus de Eleas S M, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, la 21 octombrie 2025, este depus în termenul prevăzut de lege, deoarece decizia instanței de apel a fost expediată reprezentantului recurentului, avocatului Ștefan Șevciuc, ulterior depunerii cererii de recurs.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

36. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

37. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Eleas S M, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

40. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

41. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

43. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei [MC]*, 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui

recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

44. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Eleas S M, reprezentat de avocatul Ștefan Șevciuc, împotriva deciziei din 19 august 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni

